

Sygn. akt: **IC 836/16**

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez staż. M. M. w dniu 24 sierpnia 2016 r.

sprawy z powództwa **B. (...) (...) w G.**

przeciwko **E. W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego E. W. na rzecz powoda B. (...) (...) w G. kwotę 14.661,24 zł (czternastu tysięcy sześciuset sześćdziesięciu jeden złotych dwudziestu czterech groszy) wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie naliczanymi od kwoty 7.158,06 zł od dnia 28 kwietnia 2016 r.,
- ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od kwoty 7.503,18 zł od dnia 28 kwietnia 2016 r.

- w każdym przypadku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego E. W. na rzecz powoda B. (...) (...) w G. kwotę 5.574 zł (pięciu tysięcy pięciuset siedemdziesięciu czterech złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód **B. (...) (...) w G.** pozwem skierowanym przeciwko **E. W.** wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 15.130,79 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że roszczenie wywodzi z zawartej z dotychczasowym wierzycielem (...) Bankiem S.A. we W. umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której, nabył wierzytelności w stosunku do pozwanego, wynikające z umowy pożyczki z 25 października 2007 r.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank Spółka Akcyjna w P. (...) w W. w dniu 24 października 2007 r. zawarł z E. W. umowę kredytu odnawialnego nr (...) w formie pisemnej. Przedmiotem niniejszej umowy kredytu odnawialnego była kwota 8.000 zł.

Dowody : umowa kredytu odnawialnego , k. 21-22; regulamin kredytu odnawialnego, k. 23-24; tabela odsetek i prowizji kredytu odnawialnego, k. 25; dyspozycja wypłaty gotówki, k. 26; wniosek o kredyt odnawialny, k. 27.

Wobec okoliczności, że pozwany E. W. nie spłacał rat kredytu odnawialnego nr (...), (...) Bank S.A. w P. (...) w W. 23 lipca 2009 r. wystawiła na podstawie swoich ksiąg bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko pozwanemu.

Wysokość zobowiązania kredytobiorcy na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego z tytułu niespłaconego kredytu wynosiła: 8.601,69 zł, w tym z tytułu niespłaconego od dnia 16 grudnia 2008 r. do dnia 21 czerwca 2009 r. 7.158,06 zł kapitału, 761,7 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych, 233,48 zł z tytułu niespłaconych odsetek za opóźnienie, 409,75 zł z tytułu niespłaconych opłat oraz 38,7 zł z tytułu niespłaconych prowizji.

Dowody : bankowy tytuł egzekucyjny z 23 lipca 2009 r. , k. 31.

W dniu 27 kwietnia 2012 r. (...) Bank S.A. w P. (...) w W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności zbył niespłacone przez E. W. należności wynikające z ww. umowy kredytu na rzecz B. (...) (...) z siedzibą w G..

Dowód: umowa przelewu wierzytelności, k.12-13.

Na dzień 04 kwietnia 2016 r. zadłużenie E. W. wobec B. (...) wynosiło 7.158,06 zł należności głównej.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych, k. 3.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że pozwany pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawił się na nią, jak również nie złożył odpowiedzi na pozew. Wobec powyższego na podstawie art. 339 §1 k.p.c. wydano wyrok zaoczny.

Zgodnie zatem z treścią art. 339 §2 k.p.c. w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd powziął uzasadnioną wątpliwość co do faktu przysługiwania powodowi całości wierzytelności objętych roszczeniem, wobec czego zdecydował się przeprowadzić postępowanie dowodowe.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez stronę powodową do akt sprawy, których autentyczności, ani wiarygodności w toku postępowania nie została zakwestionowana. W szczególności były to: umowa kredytu odnawialnego z 24 października 2007 r., bankowy tytuł egzekucyjny z 23 lipca 2009 r. oraz umowa przelewu wierzytelności z 27 kwietnia 2012 r.

Zgodnie z przepisem art. 69 ust. 1 prawa bankowego (Dz.U z 2012 r. Nr 1376) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Istota umowy kredytu, wyrażona w art. 69 ust. 1 pr. bank., jest funkcją podstawowych uprawnień oraz obowiązków stron tej umowy, czyli banku (kredytodawcy) i jego kontrahenta (kredytobiorcy). Wykorzystanie kredytu oznacza oddanie do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych na określony w umowie cel. Oddanie do dyspozycji środków pieniężnych ma zapewnić kredytobiorcy ich wykorzystanie w sposób odpowiadający jego interesom określonym w umowie kredytowej. Należy podkreślić, że roszczenie kredytodawcy (banku) o zwrot kredytu powstaje dopiero po wykorzystaniu odpowiedniej sumy kredytowej przez kredytobiorcę. Wykorzystanie takie oznacza bowiem wykonanie umowy kredytowej przez bank w postaci oddania kredytobiorcy odpowiedniej sumy kredytowej do dyspozycji kredytobiorcy. Sposób wykorzystania (tzw. akt wykorzystania) może być określony w umowie, przy czym strony mogą dokonać zmiany tego sposobu także po zawarciu umowy kredytowej.

W niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy kredytu bankowego i rzeczywistego udzielenia go pozwanemu E. W. nie budzi żadnych wątpliwości sądu. Umowa kredytu bankowego została zawarta w formie pisemnej, pozwany jak wskazano powyżej nie zakwestionował zawarcia przedmiotowej umowy.

Tym niemniej strona powodowa pomimo zobowiązania przez Sąd nie wykazała zasadności żądania odsetek umownych od całości dochodzonej kwoty, pozostałych kosztów, poza kosztami ubezpieczenia, jak również obliczenia umownych odsetek maksymalnych od należności głównej, do czego była zobowiązana zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa bowiem na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Procesowym wyrazem tej zasady jest przepis art. 232 zd. 1 k.p.c., nakładający na strony procesu obowiązek przedstawiania Sądowi dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą korzystne dla siebie skutki prawne. Z tych względów sąd przyjął za nie budzące wątpliwości elementy wynikające z dokumentów – bankowego tytułu egzekucyjnego w zakresie należności głównej, tytułem niespłaconego kredytu określonej na poziomie kwoty 7.158,06 zł oraz odsetek umownych. Z art. 96 ust 1 i 2 prawa bankowego wynika, że na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych banki mogą wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne.

Zgodnie z art. 481 §1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przy czym stosowanie do treści §2 tego artykułu, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Nadto zgodnie z art. 482 §1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dумы dłużnej.

Na podstawie art. 339 §2 k.p.c. sąd uznał za budzące uzasadnione wątpliwości okoliczności naliczenia przez powoda odsetek umownych naliczanych przez nowego wierzyciela w wysokości zmodyfikowanej pismem z 25 maja 2016 r. Powód określił odsetki na poziomie 4.753,42 zł, przy czym sąd dokonał ich weryfikacji do poziomu 4.550,17 zł. Zgodnie bowiem z kalkulatorem odsetek maksymalnych przy kwocie zobowiązania 7.158,06 zł w okresie od 28 kwietnia 2012 r. tj. od dnia następującego po upływie terminu zapłaty do dnia 04 kwietnia 2016r. wynoszą one właśnie 4.550,17 zł.

Sąd uznał również za niezasadne żądanie powoda co do żądania pozostałych kosztów, poza kosztem ubezpieczenia, które miały wchodzić w skład wierzycielności. Strona powodowa poza wskazanym powyżej, nie wykazała bowiem co dokładnie składa się ww. koszty, w taki sposób, by można dokonać weryfikacji podstawy naliczania tych opłat. Powód poprzestał w tym zakresie jedynie na ogólnikowych sformułowaniach takich jak „pozostałe koszty banku”, „opłata administracyjna”. Sąd przyjął jedynie za zasadne koszty ubezpieczenia, bowiem z treści umowy (§V.9) wynika, że pozwany wyraził zgodę na zawarcie umowy ubezpieczenia grupowego zawieranego pomiędzy pierwotnym wierzycielem, a odpowiednimi zakładami ubezpieczeń. Zobowiązał się zapłacić opłatę za zapewnienie powyższego ubezpieczenia.

Powód domagał się także zasądzenia odsetek umownych od całości dochodzonej kwoty. Tymczasem w ocenie Sądu odsetki są należne powodowi jedynie od należności głównej. Odsetki umowne podlegałyby zasądzeniu zgodnie z żądaniem pozwu jedynie w przypadku, gdyby strona pozwana wprost objęła inne należności umową łączącą pozwanego z pierwotnym wierzycielem Strona powodowa takiej okoliczności nie wykazała do czego była zobowiązana zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. Z tego też względu w pozostałym zakresie zasadne są jedynie odsetki ustawowe.

Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego sąd orzekł jak w pkt I wyroku na podstawie art. 69 ust. 1 prawa bankowego w zw. z art. 6 k.c.

W pozostałym zakresie sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu sąd orzekł na mocy art. 98 k.c. i 100 k.c. zgodnie z odpowiedzialnością z wynik procesu obciążając kosztami procesu pozwanego, uznając, iż przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania. Koszty postępowania po stronie powodowej obejmowały łącznie kwotę 5.574zł, w tym wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 4.817zł - §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U poz. 1804), opłata od pozwu 757 zł.

W pkt IV Sąd na podstawie art. 333 §1 pkt 3 k.p.c. nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)